

LIKVIDAATTORIT JA LATVIAN TYÖVÄENLIIKE

Kaikkien järjestyneiden latvialaisten työläisten äskeinen päätös, jossa tuomittiin likvidaattoruus ja kannatettiin marxilaisten linjaa, antoi „Elokuun blokille” ratkaisevan iskun, sillä se osoitti, että kaikki proletaariset ainekset ennemmin tai myöhemmin tekevät pesäeron likvidaattoreista. „Severnaja Rabotshaja Gazeta” yrittää kaikin mokomin „selviytyä” tuosta epämiellyttävästä tosiasiasta. Tähän vaikeaan tehtävään ovat ryhtyneet L. M. ja F. D.

Likvidaattorien nostamaan pikkumaiseen sanaharkkaan emme vastaa. Meille on tässä tärkeää vain kysymyksen se puoli, jolla on organisatorista ja poliittista merkitystä.

Likvidaattorit sanovat: hyvä on, latvialaiset marxilaiset ovat eronneet „Elokuun blokista”, mutta eiväthän he ole yhtyneet „leniniläisiinkään”.

Se on totta, herrat! Latvialaiset marxilaiset ovat todellakin jääneet *neutraaleiksi*. Jo ensimmäisissä kirjoituksissamme latvialaisten päätösten johdosta sanoimme, että latvialaiset ovat ottaneet *vasta ensi askeleen*, että he ovat yleensä puhuen menetelleet kuin *sovittelijat* *.

Entä ovatko likvidaattorit ajatelleet, mitä tästä johtuu?

Jos latvialaiset ovat todellakin sovittelijoita, jos he ovat millä hinnalla tahansa saavutettavan yhtenäisyyden kannalla, jos he ovat organisaatiotaistelussa neutraaleja, *niin sitä kipeämmin koskee likvidaattoreihin* se likvidaattoruuden poliittinen arvio, jonka sovittelumieliset latvialaiset marxilaiset ovat antaneet.

Poliittiselta kannalta tämä arvio on aivan selvä ja kaksimielisyydestä vapaa. Latvialaiset työläiset ovat

* Ks. tätä osaa, ss. 167—171. *Toim.*

vahvistaneet rohkeasti vanhan päätöksen, että *likvidaattoruus on proletariaattiin kohdistuvan porvarillisen vaikutuksen ilmaus*. He ovat sanoneet likvidaattoreihin yhtymisen merkitsevän sitä, että joudutaan „aatteellis-poliittiseen riippuvaisuuteen likvidaattoreista”.

Niin kyllä, herrat L. M. ja F. D., latvialaiset ovat todellakin jääneet neutraaleiksi, he eivät ole vielä päässeet irti „sovittelu”-toiveista, he eivät ole vielä tehneet kaikkia käytännöllisiä johtopäätöksiä asenteestaan, he ovat suhtautuneet teitä puolustaviin ryhmiin vielä liian suopeasti. Mutta juuri noilta suopeilta ja neutraaleilta henkilöiltä te olette saaneet sellaisen lausunnon, että teidän likvidaattoruuslinjanne ilmentää vain *porvariston* vaikutusta takapajuisiin työläiskerroksiin.

Kuinka huvittavasti likvidaattorit ovat sotkeutuneet latvialaisten päätösten arvioinnissa, se näkyy juutalaisten likvidaattorien „Zeit” lehdessä julkaistuista kirjoituksista. Siinä hra Ionov jaarittelee mahdolloman pitkissä kirjoituksissa, että „latvialaiset toverit eivät kannata kahtiajakoa, vaan päinvastoin vastustavat mitä jyrkimmin sellaista taktiikkaa”.

Ja sama kirjoittaja sanoo, että „päättöslauselman (latvialaisten) yleinen henki on epäilemättä leniniläistä henkeä. Se (päättöslauselma) pohjautuu vihamieliseen suhtautumiseen likvidaattoruutta kohtaan ja siinä katsotaan välttämättömäksi taistella likvidaattoruutta vastaan” („Zeit” № 14).

Sopikaa asioista keskenänne, herrat likvidaattorit, ja kirjoittakaa jollain yhdellä tavalla.

Likvidaattorit toivovat, että latvialaiset ottavat vielä *askeleen taaksepäin* — likvidaattoruuteen. Me toivomme, että he ottavat askeleen eteenpäin — venäläisten marxilaisten kannalle. Aika näyttää, kumpien toiveet toteutuvat. Me jätämme sen rauhassa latvialaisen ja koko Venäjän työväenliikkeen kehityksen ratkaistavaksi. Mutta tällä kertaa on saatu aikaan se, että latvialaiset ovat antaneet „Elokuun blokille” kuolettavan iskun ja todenneet likvidaattoruuden porvarilliseksi virtaukseksi.

Vielä muutama sana latvialaisten päätöksestä sosialidemokraattisen duumaryhmän jakautumisen johdosta. Kuusi likvidaattoriedustajaa ei ole antanut suoraa vastausta kysymykseen, hyväksyvätkö he latvialaisten ehdot. Hra

F. D:n avulla he yrittävät, niin sanoaksemme, „syöttää paju-köyttä”. Siinä he eivät onnistu.

Katsokaa hra F. D:n „argumentteja”. Hänelle esitetään vuoden 1908 päätös (latvialaisten *vahvistama*) Jagellon puolueen kanssa yhdistymistä vastaan. Mutta hän vastaa viittaamalla siihen, että toisen Duuman duumaryhmään otettiin... liettualaisia sosialidemokraatteja. Tässä on vain sellainen „pieni” ero, että liettualaisiin nähden olivat Venäjän marxilaiset tehneet monta kertaa päätöksen *yhdistymisestä*, mutta PPS:n kanssa he ovat päättäneet olla *yhdistymättä*, sillä tämä puolue *ei ole* marxilainen. Ero on siinä, että liettualaiset edustajat joutuivat Duumaan kaikkien paikallisten sosialidemokraattien täydellisesti kannattaessa heitä, mutta Jagello joutui sinne *vastoin* puolalaisten sosialidemokraattien tahtoa, työläis-valitsijamiesten enemmistön tahtoa *vastaan*.

Latvialaiset asettivat yhtenäisyyden ehdoksi sen, että tunnustetaan vuosina 1908 ja 1910 tehdyt yleisvenäläiset päätökset, joissa likvidaattoruus *porvarillisena* virtauksena tuomitaan. Hyväksyykö Tshheidzen ryhmä tämän ehdon? Mitä sanomista on tämän johdosta tuon ryhmän puolustajalla hra F. D:llä? Vain se, että „tilanpuute ei salli meidän (s.o. hänen) pysähtyä tarkastelemaan” näitä yleisvenäläisiä päätöksiä.

Olkoon niin, odottakaamme, kunnes „Severnaja Rabotshaja Gazetassa” tulee enemmän vapaata tilaa, jotta se voisi lopultakin vastata, miten tämä lehti suhtautuu vuosina 1908 ja 1910 tehtyihin yleismarxilaisen kokonaisuuden päätöksiin, joissa likvidaattoruus on todettu porvarilliseksi virtaukseksi.

Työläiset taas tekevät näistä likvidaattorien kieräilyistä epäilemättä omat johtopäätöksensä ja tulevat vakuuttuneiksi siitä, että nämä henkilöt ovat marxilaisuuden asialle kuolleita.

„Putj Pravdy” № 62,
huhtikuun 16 pnä 1914

Julkaistaan „Putj Pravdy” lehden
tekstin mukaan